

Εκκλησιάζουσες: Επιτυχείς και οι δύο τελευταίες παραστάσεις

Μπορεί ο Αριστοφάνης να έγραψε τις «Εκκλησιάζουσες» πριν 2500 χρόνια, όμως τα όσα καυτηρίαζε ο μεγάλος αρχαίος κωμωδός εξακολουθούν να ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία.

Η Δημοκρατία υπολειπόμενη τότε, υπολειπόμενη και τώρα.

Η διαφθορά ανθούσε τότε, ανθεί και τώρα.

Η αναξιοκρατία ήταν γνώρισμα του τότε πολιτικού συστήματος, εξακολουθεί να είναι γνώρισμα και του σημερινού.

Η φαυλοκρατία έδινε και έπαιρνε τότε, δίνει και παίρνει και σήμερα.

Μπορεί, λοιπόν, να έχουν περάσει 25 ολόκληροι αιώνες από τότε αλλά το σκηνικό παραμένει απaráλλακτα το ίδιο. Κι' όλα αυτά μας τα θύμισε το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας με τις παραστάσεις του έργου «Εκκλησιάζουσες» - οι δύο τελευταίες δόθηκαν με επιτυχία το περασμένο Σάββατο και Κυριακή στο Θεατράκι του ΘΤΑ.

Βρίσκομαι για λίγες μέρες επισκέπτης από την Ελλάδα και δεν θα έχανα την ευκαιρία να παραβρεθώ στο γνώριμο καλλιτεχνικό στέκι του Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας.

Απόλαυσα το έργο που σκηνοθέτησε ο βετεράνος του παροικιακού μας θεάτρου, Σταύρος Οικονομίδης και στο οποίο έπαιξαν γνωστοί ηθοποιοί της παροικίας. Η Ευανθία Τσαβαλά, ο Γιάννης Δαβίσκας, ο Νίκος Τσιουκάνης, ο Διονύσης Μεσσάρης, ο Κώστας Βερτζάγιας, η Λιάνα Βερτζάγια, η Νικολέττα Γεωργίτση, ο Μιχάλης Καζώνης, η Αθανασία Κώστα, ο Χάρης Τσαβαλάς, η Κική Μπέττι. Κορυφαίες στο Χορό Γυναικών η Χρυσούλα Μεσσάρη και η Μιμικά Βαλαρή ενώ συμμετείχαν η παλαιμάχος του θεάτρου μας, Μέλπω Παπαδοπούλου, η Χριστίνα Καλλιγιά, η Δήμητρα Αναστασίου, η Φίωνα Ντούσκου κ.ά.

Η πολύ όμορφη μουσική επένδυση έγινε με δη-

μιουργίες του Δημήτρη Φωτιάδη (συνθέσεις που έγραψε αποκλειστικά για τις παραστάσεις) ενώ τη διεύθυνση σκηνής είχαν επωμισθεί οι Μιμικά Βαλαρή και ο Χάρης Τσαβαλάς και τον φωτισμό και ήχο ο Στάθης Δ. Μεσσάρης.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ

Αντιγράφω από το πρόγραμμα των παραστάσεων λίγα λόγια γύρω από το υπέροχο και τόσο επίκαιρο αυτό έργο του Αριστοφάνη:

Βρισκόμαστε στην Αθήνα την εποχή μετά την ήττα στον Πελοποννησιακό Πόλεμο από τη Σπάρτη, το 404 π.Χ., στη σύντομη βασιλεία του τρόμου από τους τριάκοντα τυράννους και την αποκατάσταση της δημοκρατίας από τον Θρασύβουλο, το 403 π.Χ., τη δίκη και το θάνατο του ΣΩΚΡΑΤΗ, το 399 π.Χ., και την έναρξη ενός νέου πολέμου με την Κόρινθο στο 395 π.Χ.

Η λεγόμενη 'Χρυσή Εποχή' της Αθήνας είχε πια περάσει πολύ καιρό πριν γραφτεί το έργο αυτό. Μολονότι η δημοκρατία κατά κάποιο τρόπο είχε αποκατασταθεί, η ιδέα της συμμετοχής των γυναικών στην πολιτική θα είχε θεωρηθεί ως αστειό οξύμωρο από τους άνδρες.

Οι γυναίκες της Αθήνας, όμως, έφτασαν στα όριά τους. Καθοδηγούμενες από την πανέξυπνη και ξακουστή Πραξαγόρα, αποφασίζουν ότι πρέπει να πείσουν τους άνδρες να δώσουν τη διοίκηση της πόλης στις γυναίκες γιατί είναι σίγουρο ότι μπορούν να κάνουν καλύτερη δουλειά απ' αυτούς. Μεταμφιεσμένες ως άνδρες, μπαίνουν στη βουλή και καταφέρνουν να πείσουν την πλειοψηφία να ψηφίσουν υπέρ της εξουσίας των γυναικών με το επιχείρημα ότι αυτό είναι το μόνο πράγμα που δεν έχουν δοκιμάσει έως τώρα.

Αφού κατέλαβαν την εξουσία, η Πραξαγόρα εισαγείται καινοτομίες και ριζοσπαστικές προτάσεις. Αποφασίζει να σχηματίσει ένα είδος 'κομμουνιστικής' κυβέρνησης, στην οποία τα πάντα θα είναι κοινότητα. Η Πολιτεία θα φροντίζει για κάθε Αθηναίο με κρατικά συσσίτια, σπίτι και ρούχα. Με τον όρο ότι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, ακόμα και οι γυναίκες, θα είναι κοινά. Μια ισότητα υποχρεωτική που θα επιτρέπει σε κάθε άνδρα να κοιμηθεί με

όποια όμορφη γυναίκα θέλει, αφού πρώτα κοιμηθεί με μια άσχημη για να κρατούνται οι ισορροπίες. Και το αντίστροφο για τις γυναίκες!

Οι σκλάβοι θα ανήκουν στο κράτος και θα κάνουν όλες τις δουλειές των φτωχών ανθρώπων ώστε όλοι να ζουν άνετα. Θα γκρεμιστούν όλοι οι φράχτες και θα γίνουν κοινόβια και όλοι οι πολίτες θα τρώνε μαζί στους δημόσιους χώρους της πόλης.

Ένας αιώνιος Αριστοφάνης για ένα αιώνιο ελληνικό πρόβλημα...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΣΣΑΡΗΣ

* Στις φωτογραφίες μερικές σκηνές από τις «Εκκλησιάζουσες» που με επιτυχία ανέβασε το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας.

